

32003L0004

L 41/26

EUROPOS SĄJUNGOS OFICIALUSIS LEIDINYS

2003 2 14

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2003/4/EB

2003 m. sausio 28 d.

dėl visuomenės galimybės susipažinti su informacija apie aplinką ir panaikinanti Tarybos direktyvą 90/313/EEB

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 175 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą ⁽¹⁾,atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ⁽³⁾,laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽⁴⁾ pagal 2002 m. lapkričio 8 d. Taikinimo komiteto patvirtintą bendrą tekstą,

kadangi:

- (1) Padidintos visuomenės galimybės susipažinti su informacija apie aplinką ir tokios informacijos platinimas padeda geriau suvokti aplinkosaugos klausimus, laisvai pasikeisti nuomonėmis, veiksmingiau visuomenei dalyvauti priimant su aplinkos apsauga susijusius sprendimus ir galiausiai, pagerinti aplinką.
- (2) 1990 m. birželio 7 d. Tarybos direktyva 90/313/EEB dėl laisvo prieinamumo prie informacijos apie aplinką ⁽⁵⁾ inicijavo valdžios institucijų požiūrio į viešumą ir skaidrumą pokyčio procesą, nustatydama visuomenės teisės į galimybę susipažinti su informacija apie aplinką įgyvendinimo priemones, kurios turėtų būti plėtojamos ir tęsiamos. Ši direktyva išplečia Direktyva 90/313/EEB suteiktą esamą galimybę susipažinti su informacija.
- (3) Tos direktyvos 8 straipsnis reikalauja, kad valstybės narės praneštų Komisijai apie įgytą patirtį, pagal kurią Komisija turi pateikti Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą bei bet kokius pasiūlymus pakeisti direktyvą, jei ji mano, kad reikia.
- (4) Pagal tos direktyvos 8 straipsnį parengtoje ataskaitoje nurodomos konkrečios problemos, su kuriomis susiduriama praktiškai taikant direktyvą.
- (5) 1998 m. birželio 25 d. Europos bendrija pasirašė JT/EEK Konvenciją dėl galimybės naudotis informacija, visuomenės dalyvavimo priimant sprendimus ir teisės į teisingumą aplinkos klausimais (Aarhus konvencija). Kad šią Konvenciją galėtų pasirašyti Europos bendrija, Bendrijos teisės aktų nuostatos turi atitikti tą Konvenciją.

(6) Siekiant didesnio skaidrumo, Direktyvą 90/313/EEB tikslinga geriau iš esmės pakeisti nei padaryti pakeitimus, kad suinteresuotos šalys turėtų bendrą, aiškų ir nuoseklų teisės akto tekstą.

(7) Valstybėse narėse galiojančių įstatymų dėl galimybės susipažinti su valdžios institucijų turima informacija apie aplinką skirtumai gali sukurti nelygias galimybes Bendrijoje susipažinti su tokia informacija arba nelygias konkurencijos sąlygas.

(8) Būtina užtikrinti, kad bet kuris fizinis ir juridinis asmuo turėtų teisę susipažinti su valdžios institucijų turima arba joms skirta informacija apie aplinką, nenurodydamas savo domėjimosi priežasties.

(9) Taip pat būtina, kad valdžios institucijos sudarytų galimybę kuo plačiau naudotis ir platintų informaciją apie aplinką plačiai visuomenei, ypač naudodamos informacijos ir telekomunikacijų technologijas. Pateikiant ataskaitą ir peržiūrint šią direktyvą, turėtų būti atsižvelgiama į šių technologijų plėtrą ateityje.

(10) Informacijos apie aplinką sąvoka turėtų būti išaiškinta taip, kad į ją įeitų visų formų informacija apie aplinkos būklę, darančius įtaką arba galinčius daryti įtaką aplinkai arba jai apsaugoti skirtus faktorius, priemones arba veiklą, apie pagal tokias priemones arba veiklą atliekamas ekonominės naudos ir ekonomines analizes, taip pat ir informacija apie žmonių sveikatos ir saugumo būklę, įskaitant maisto grandinės užteršimą, žmonių gyvenimo sąlygas, kultūros objektus ir pastatus tiek, kiek jie yra įtakoti ar gali būti įtakoti šių elementų.

(11) Siekiant atsižvelgti į Sutarties 6 straipsnio principą, kad aplinkos apsaugos reikalavimai būtų įtraukti apibrėžiant Bendrijos politikas ir veiklas ir jas įgyvendinant, valdžios institucijų sąvoka turėtų būti išplėsta, kad apimtų Vyriausybės arba kitas valstybės valdymo institucijas nacionaliniu, regioniniu arba vietos mastu, nepriklausomai nuo to, ar institucijos turi įgaliojimus aplinkos srityje. Sąvoka taip pat turėtų būti išplėsta, kad apimtų kitus asmenis arba institucijas, atliekančias viešojo valdymo funkcijas, susijusias su aplinka pagal nacionalinę teisę bei jiems pavaldžius kitus asmenis arba institucijas, turinčias su aplinka susijusius viešuosius įgaliojimus arba funkcijas.

(1) OL C 337 E, 2000 11 28, p.156 ir OL C 240 E, 2001 8 28, p. 289.

(2) OL C 116, 2001 4 20, p. 43.

(3) OL C 148, 2001 5 18, p. 9.

(4) 2001 m. kovo 14 d. Europos Parlamento nuomonė (OL C 343, 2001 12 5, p. 165), 2002 m. sausio 28 d. Tarybos bendroji pozicija (OL C 113 E, 2002 5 14, p.1.) ir 2002 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento sprendimas (dar nepaskelbtas Oficialiajame leidinyje). 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos sprendimas ir 2002 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento sprendimas.

(5) OL L 158, 1990 6 23, p. 56.

- (12) Informacija apie aplinką, kurią valdžios institucijų vardu fiziškai saugo kitos institucijos, tai pat turėtų patekti į šios direktyvos taikymo sritį.
- (13) Informacija apie aplinką pareiškėjams turėtų būti pateikta kuo greičiau ir per protingą laiką bei atsižvelgiant į pareiškėjo nurodytą laikotarpį.
- (14) Valdžios institucijos turėtų pateikti informaciją apie aplinką pareiškėjo prašoma forma arba formatu, išskyrus atvejus, kai ši informacija jau pateikta visuomenei susipažinti kita forma arba kitame formate arba racionaliau ją pateikti kita forma arba kitame formate. Be to, turėtų būti reikalaujama, kad valdžios institucijos būtų atitinkamas pastangas, kad jų turima arba jiems skirta informacija apie aplinką būtų saugoma tokia forma arba tokiuose formatuose, kuriuos iš karto galima atkurti arba gauti elektroninėmis priemonėmis.
- (15) Valstybės narės turėtų nustatyti praktines priemones, kurių dėka būtų galima veiksmingai naudotis tokia informacija. Šios priemonės užtikrina, kad informacija būtų veiksmingai ir lengvai prieinama ir kad palaipsniui visuomenei būtų sudaroma galimybė naudotis šia informacija per viešųjų telekomunikacijų tinklus, taip pat, kad viešai būtų prieinami valdžios institucijų sąrašai ir jų saugomos informacijos apie aplinką registrai arba sąrašai.
- (16) Teisė į informaciją reiškia, kad informacijos atskleidimas yra bendra taisyklė ir, kad konkrečiais ir aiškiai apibrėžtais atvejais valdžios institucijoms turėtų būti leidžiama nepatenkinti prašymo dėl informacijos apie aplinką. Atsisakymo pateikti informaciją pagrindai turėtų būti aiškiami ribojantys, informacijos atskleidimo visuomenei interesą palyginant su atsisakymo ją pateikti interesu. Atsisakymo priežastys pareiškėjui turėtų būti pateiktos per šioje direktyvoje nustatytą laikotarpį.
- (17) Jei įmanoma atskirti į išimčių taikymo sritį patenkančią informaciją nuo likusios prašomos informacijos, valdžios institucijos turėtų paskelbti dalį informacijos apie aplinką.
- (18) Valdžios institucijos turėtų turėti galimybę nustatyti mokesčių už informacijos apie aplinką teikimą, tačiau toks mokestis turėtų būti priimtinas. Tai reiškia, kad paprastai mokestis negali būti didesnis už atitinkamos medžiagos pateikimo faktines sąnaudas. Reikalavimas atlikti išankstinį mokėjimą turėtų būti ribotas. Konkrečiais atvejais, jei valdžios institucijos pateikia informaciją apie aplinką komerciniais pagrindais ir jei to būtina siekiant užtikrinti tokios informacijos tolesnį rinkimą ir paskelbimą, atsižvelgiant į rinką nustatytas mokestis laikomas priimtiniu; gali būti reikalaujama išankstinio mokėjimo. Mokesčių tarifai ir informacija apie mokesčio rinkimo ar panaikinimo aplinkybes turėtų būti skelbiama ir pateikiama pareiškėjams.
- (19) Pareiškėjai turėtų turėti galimybę reikalauti, kad su prašymu susijusiems valdžios institucijos veiksams arba neveikimui būtų taikomas administracinis arba teisinis nagrinėjimas.
- (20) Valdžios institucijos turėtų užtikrinti, kad jų arba jų vardu surinkta informacija apie aplinką būtų suprantama, tiksli ir palyginama. Pateikus prašymą, taip pat turėtų būti pateiktas informacijai surinkti naudotas metodas, nes jis yra svarbus faktorius vertinant pateiktos informacijos kokybę.
- (21) Siekdamas padidinti visuomenės supratimą apie aplinką ir pagerinti aplinkos apsaugą, valdžios institucijos turėtų atitinkamai pateikti ir platinti su jų funkcijomis susijusią informaciją apie aplinką, ypač kompiuterinių telekomunikacijų ir (arba) elektroninių technologijų būdu, jei įmanoma.
- (22) Ši direktyva turėtų būti vertinama kas ketveri metai nuo jos įsigaliojimo, atsižvelgiant į įgytą patirtį ir po valstybių narių atitinkamų ataskaitų pateikimo, ir turėtų būti tuo remiantis patikslinta. Komisija turėtų pateikti įvertinimo ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai.
- (23) Kadangi valstybės narės negali tinkamai pasiekti pasiūlytos direktyvos tikslų, ir kadangi dėl to juos galima geriau pasiekti Bendrijos mastu, Bendrija gali priimti priemones laikydamosi Sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo. Laikantis tame straipsnyje nustatyto proporcingumo principo, ši direktyva nenumato jokių veiksmų, kurie nėra būtini šiems tikslams pasiekti.
- (24) Šios direktyvos nuostatos nepažeidžia valstybės narės teisės taikyti arba nustatyti priemones, numatančias labiau išplėsti galimybę susipažinti su informacija nei reikalaujama pagal šią direktyvą.

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Tikslai

Šios direktyvos tikslai yra šie:

- a) užtikrinti teisę susipažinti su valdžios institucijų turima arba joms skirta informacija apie aplinką ir nustatyti naudojimosi šia teise pagrindines sąlygas bei praktines priemones; ir

- b) užtikrinti, kad laikui bėgant informacija apie aplinką palaipsniui būtų pateikiama ir platinama visuomenei taip, kad būtų galima pasiekti, jog informacija apie aplinką būtų kuo plačiau sistemškai prieinama ir platinama visuomenei. Todėl, jei įmanoma, visų pirma turėtų būti skatinamas kompiuterinių telekomunikacijų ir (arba) elektroninių technologijų naudojimas.

2 straipsnis

Sąvokos

Šioje direktyvoje:

1. „Informacija apie aplinką“ – tai rašytinės, vaizdinės, akustinės, elektroninės arba kitos materialios formos informacija apie:

- aplinkos elementų, tokių kaip oro ir atmosferos, vandens, dirvos, žemės, kraštovaizdžio ir gamtos telkinių, įskaitant pelkes, pakrantės ir jūrų zonas, biologinės įvairovės ir jos komponentų, taip pat ir genetiškai modifikuotų organizmų, būklę ir šių elementų sąveiką;
- faktorius, tokius kaip medžiagos, energija, triukšmas, radiacija arba atliekos, įskaitant radioaktyvias atliekas, emisijas, išleidimus ir kitus išmetimus į aplinką, darančius arba galinčius daryti įtaką a punkte nurodytiems aplinkos elementams;
- priemonės (įskaitant administracines priemones), tokias kaip politikos, teisės aktai, planai, programos, susitarimai aplinkos srityje ir veiklos, darančios arba galinčios daryti įtaką a ir b punkte nurodytiems elementams ir faktoriams, bei šiems elementams apsaugoti sukurtas priemonės ar veiklas;
- ataskaitas apie teisės aktų aplinkos srityje įgyvendinimą;
- ekonominės naudos ir kitas ekonomines analizes bei prielaidas, naudojamas remiantis c punkte nurodytomis priemonėmis ir veiklomis; ir
- žmonių sveikatos ir saugumo būklę, įskaitant maisto grandinės užteršimą, kai tinka, žmonių gyvenimo sąlygas, kultūros objektus ir pastatus tiek, kiek jiems daro ar gali daryti įtaką a punkte nurodytų aplinkos elementų būklė arba b ir c punktuose nurodyti dalykai per šiuos elementus.

2. „Valdžios institucija“ – tai:

- Vyriausybės arba kita valstybės valdymo institucija, įskaitant viešąsias patariamąsias įstaigas nacionaliniu, regioniniu arba vietos mastu;
- bet kuris fizinis arba juridinis asmuo, pagal nacionalinę teisę vykdomas viešojo valdymo funkcijas, įskaitant konkrečias su aplinkos apsauga susijusias pareigas, veiklas arba paslaugas; ir
- a arba b punktuose nurodytai įstaigai arba asmeniui pavaldus bet kuris fizinis arba juridinis asmuo, turintis viešųjų pareigų arba funkcijų, arba atliekantis viešąsias paslaugas, susijusias su aplinka.

Valstybės narės gali nustatyti, kad ši sąvoka neapima įstaigų arba institucijų, vykdančių teismines arba įstatymų leidžiamąsias funkcijas. Jei šios direktyvos priėmimo metu jų

konstitucinės nuostatos nenustato 6 straipsnyje nurodytos peržiūros procedūros, valstybės narės gali neištraukti šių įstaigų arba institucijų į šią sąvoką.

- „Valdžios institucijos turima informacija“ – tai jai priklausanti informacija apie aplinką, kurią ši institucija parengė arba gavo.
- „Valdžios institucijai skirta informacija“ – tai valdžios institucijos vardu fizinio arba juridinio asmens fiziškai saugoma informacija.
- „Pareiškėjas“ – tai informacijos apie aplinką prašantis fizinis arba juridinis asmuo.
- „Visuomenė“ – tai vienas arba keli fiziniai arba juridiniai asmenys ir jų asociacijos, organizacijos arba grupės pagal nacionalinės teisės aktus arba praktiką.

3 straipsnis

Galimybė susipažinti su informacija pateikus prašymą

1. Valstybės narės užtikrina, kad būtų reikalaujama, jog valdžios institucijos, laikydamosi šios direktyvos nuostatų pareiškėjo prašymu pateiktų jų turimą arba joms skirtą informaciją apie aplinką, nereikalaujamos pareiškėjo nurodyti intereso.

2. Laikantis 4 straipsnio ir atsižvelgiant į pareiškėjo nurodytą laikotarpį, informacija apie aplinką pareiškėjui pateikiama:

- kuo greičiau arba, vėliausiai per mėnesį nuo to laiko, kai straipsnio 1 dalyje nurodyta valdžios institucija gauna pareiškėjo prašymą; arba
- per du mėnesius nuo to laiko, kai valdžios institucija gauna prašymą, jei dėl informacijos apimtys ir sudėtingumo jos negalima pateikti per a punkte nurodytą vieno mėnesio laikotarpį. Tokiais atvejais, o prieš pasibaigiant vieno mėnesio laikotarpiui visada, pareiškėjui kuo greičiau pranešama apie bet koki toki pratešimą ir jo priežastis.

3. Jei pateikiamas per daug bendro pobūdžio prašymas, valdžios institucija kuo greičiau, o vėliausiai per straipsnio 2 dalies a punkte nustatytą laikotarpį, paprašo pareiškėjo patikslinti prašymą ir padeda jam tai padaryti, pavyzdžiui pateikdama informaciją apie straipsnio 5 dalies c dalyje nurodytų valstybės registru naudojimą. Valdžios institucijos gali nepatenkinti prašymo pagal 4 straipsnio 1 dalies c punktą, jei jos mano, jog tai tikslinga.

4. Jei pareiškėjas prašo valdžios institucijos pateikti informaciją apie aplinką konkrečia forma arba konkrečiu formatu (įskaitant kopijų formą), valdžios institucija patenkina tokį prašymą, išskyrus kai:

- su informacija visuomenė jau gali susipažinti kita forma arba kitu formatu, ypač pagal 7 straipsnį, kuriuo pareiškėjai gali lengvai naudotis; arba

b) tikslinga, jog valdžios institucija pateiktą informaciją kita forma arba kitu formatu, nurodydama informacijos pateikimo tokia forma arba tokiame formate priežastis.

Siekdamas šios straipsnio dalies tikslų, valdžios institucijos deda reikiamas pastangas, kad jų turima arba joms skirta informacija apie aplinką būtų laikoma tokia forma arba tokiame formate, kuriuos iš karto galima atkurti arba gauti kompiuterinių telekomunikacijų arba kitomis elektroninėmis priemonėmis.

Atsisakymo iš dalies arba visiškai pateikti informaciją prašyta forma arba formatu priežastys pareiškėjui pateikiamos per straipsnio 2 dalies a punkte nurodytą laikotarpį.

5. Siekdamas šio straipsnio tikslų valstybės narės užtikrina, kad:

- a) būtų reikalaujama, jog pareigūnai padėtų visuomenei siekiant galimybės susipažinti su informacija;
- b) valdžios institucijų sąrašai būtų paviešinti;
- c) būtų nustatytos praktinės priemonės, užtikrinančios veiksmingą teisės susipažinti su informacija apie aplinką naudojimąsi, pavyzdžiui:
  - paskirti informacijos pareigūnai,
  - sukurtos ir išlaikytos priemonės prašomai informacijai išnagrinėti,
  - valdžios institucijų turimos informacijos apie aplinką registrai arba sąrašai arba informacijos punktai su aiškiais nuorodomis, kur tokią informaciją galima rasti.

Valstybės narės užtikrina, kad valdžios institucijos atitinkamai praneštų visuomenei apie šia direktyva jiems suteikiamas teises ir, kiek reikia, teiktų su tuo susijusias gaires ir patarimus.

4 straipsnis

Išimtys

1. Valstybės narės gali numatyti, kad prašymas pateikti informaciją apie aplinką būtų nepatenkintas, jei:

- a) valdžios institucija, kuriai pateikiamas prašymas, prašomos informacijos neturi bei šios informacijos jai nesaugo kita institucija. Jei valdžios institucija žino, kad šią informaciją turi kita institucija arba ji yra jai skirta, ji kuo greičiau perduoda prašymą tai institucijai ir atitinkamai praneša pareiškėjui arba nurodo jam valdžios instituciją, į kurią ji mano, kad galima kreiptis dėl prašomos informacijos;
- b) akivaizdu, kad prašymas nepriimtinas;
- c) pateiktas prašymas yra per daug bendro pobūdžio, atsižvelgiant į 3 straipsnio 3 dalį;
- d) prašymas susijęs su dar nagrinėjama medžiaga arba neparengtais dokumentais arba duomenimis;
- e) prašymas susijęs su vidaus ryšiais, atsižvelgiant į visuomenės interesą informacijos atskleidimu.

Jei prašymas nepatenkinamas dėl to, kad jis susijęs su dar nagrinėjama medžiaga, valdžios institucija nurodo medžiagą ruošiančią instituciją ir laiką, per kurį numatoma parengti šią medžiagą.

2. Valstybė narė gali numatyti, kad prašymas pateikti informaciją apie aplinką būtų atmestas, jei informacijos atskleidimas neigiamai paveiktų:

- a) valdžios institucijų procesinių veiksmų konfidencialumą, jei toks konfidencialumas numatytas įstatymu;
- b) tarptautinius santykius, visuomenės saugumą arba krašto apsaugą;
- c) teisingumą, bet kurio asmens galimybę pasinaudoti nešališku teismu arba valstybinės valdžios galimybę atlikti baudžiamojo arba drausminio pobūdžio tyrimą;
- d) komercinės arba pramoninės informacijos konfidencialumą, jei toks konfidencialumas numatytas nacionalinės arba Bendrijos teisės aktais tam, kad būtų apsaugoti teisėti ekonominiai interesai, įskaitant visuomenės interesą išsaugoti statistinių duomenų konfidencialumą ir mokesčių slaptumą;
- e) intelektualinės nuosavybės teises;
- f) su fiziniu asmeniu susijusių asmens duomenų ir (arba) bylų konfidencialumą, jei šis asmuo nedavė sutikimo visuomenei atskleisti informacijos, kai toks konfidencialumas numatytas nacionalinės arba Bendrijos teisės aktais;
- g) asmens, pateikusio informaciją savo noru be teisinio įpareigojimo arba teisiškai negalinčio būti įpareigotu, interesus arba apsaugą, išskyrus atvejus, kai šis asmuo sutiko, kad atitinkama informacija būtų pateikta;
- h) aplinkos, su kuria tokia informacija susijusi, apsaugą, pavyzdžiui retų rūšių buvimo vietą.

Straipsnio 1 ir 2 dalyse minėto nepatenkinimo pagrindai turėtų būti aiškinami ribojančiai, konkrečiu atveju atsižvelgiant į visuomenės interesą informacijos atskleidimu. Kiekvienu konkrečiu atveju visuomenės interesas informacijos atskleidimu turi būti palygintas su atsisakymo ją pateikti interesu. Valstybės narės pagal straipsnio 2 dalies a, d, f, g ir h punktus negali numatyti, kad prašymas būtų nepatenkintas, jei prašymas susijęs su emisijos į aplinką informacija.

Šiuo pagrindu ir taikydamos f papunktį, valstybės narės užtikrina, kad būtų laikomasi 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo (1).

3. Jei valstybė narė numato išimtis, ji gali sudaryti visuomenei prieinamą kriterijų sąrašą, pagal kurį atitinkama institucija gali nustatyti, kaip nagrinėti prašymus.

(1) OL L 281, 1995 11 23, p. 31.

4. Jei įmanoma atskirti informaciją, kuri patenka į straipsnio 1 dalies d ir e punktų arba 2 dalies taikymo sritį, nuo kitos prašomos informacijos, pateikiama tik dalis valdžios institucijos turimos arba jai skirtos pareiškėjo prašomos informacijos.

5. Jei prašymas buvo pateiktas raštu arba jei pareiškėjas to prašo, apie atsisakymą pateikti visą prašomą informaciją arba jos dalį pareiškėjui pranešama raštu arba elektroninėmis priemonėmis per 3 straipsnio 2 dalies a arba b punktuose, priklausomai nuo atvejo, nurodytą laikotarpį. Pranešime nurodomos prašymo nepatenkinimo priežastys ir pateikiama informacija apie peržiūros procedūrą, numatytą pagal 6 straipsnį.

5 straipsnis

Mokesčiai

1. Galimybė susipažinti su pagal 3 straipsnio 5 dalį nustatytais ir saugomais valstybės registrais arba sąrašais ir prašomos informacijos nagrinėjimas *in situ* neapmokestinamas.

2. Valdžios institucijos gali imti mokesť už informacijos apie aplinką pateikimą, bet toks mokesť neturi viršyti priimtino dydžio.

3. Kai imamas mokesť, valdžios institucijos paskelbia ir pateikia pareiškėjams tokių mokesčių tarifus bei informaciją apie aplinkybes, kuriomis mokesť gali būti imamas arba nuo jo gali būti atleidiama.

6 straipsnis

Teisė kreiptis į teismą

1. Valstybės narės užtikrina, kad bet kuris pareiškėjas, manantis, kad į jo prašymą gauti informaciją nebuvo atsižvelgta, jis neteisingai atmestas (visiškai arba iš dalies), į jį nepilnai atsakyta arba jis kitaip neišnagrinėtas laikantis 3, 4 arba 5 straipsnių nuostatų, turėtų galimybę naudotis procedūra, pagal kurią atitinkamus valdžios institucijos veiksmus arba pareigų nevykdymą iš naujo išnagrinėja ta pati arba kita valdžios institucija, arba administracine tvarka peržiūri įstatymu nustatytos savarankiškos ir nepriklausomos įstaigos. Bet kuri tokia procedūra turi būti greita ir nemokama arba nebrangi.

2. Be straipsnio 1 dalyje nurodytos peržiūros procedūros, valstybės narės užtikrina, kad pareiškėjas turėtų teisę į įstatymu paskirto teismo arba įstatymu nustatytos kitos nepriklausomos ir nešališkos institucijos peržiūros procedūrą, pagal kurią gali būti išnagrinėti atitinkamos valdžios institucijos veiksmai arba pareigų nevykdymas ir kurios sprendimai gali būti galutiniai. Be to, valstybės narės gali numatyti, kad dėl informacijos atskleidimo kaltinamos trečiosios šalys turėtų teisę kreiptis į teismus.

3. Pagal straipsnio 2 dalį priimti galutiniai sprendimai yra privalomi informaciją turinčiai valdžios institucijai. Priežastys nurodomos raštu bent tada, kai galimybė susipažinti su informacija atmetama remiantis šiuo straipsniu.

7 straipsnis

Informacijos apie aplinką platinimas

1. Valstybės narės imasi priemonių, būtinų užtikrinti, kad valdžios institucijos su jų funkcijomis susijusių ir jų arba jų vardu turimą informaciją apie aplinką parengtų taip, kad ją būtų galima aktyviai ir sistemiskai platinti visuomenei, ypač kompiuterinių telekomunikacijų ir (arba) elektroninių technologijų priemonėmis, jei įmanoma.

Į kompiuterinių telekomunikacijų ir (arba) elektroninių technologijų priemonėmis prieinamą informaciją nereikia įtraukti prieš šios direktyvos įsigaliojimą surinktos informacijos, nebent ją jau galima gauti elektronine forma.

Valstybės narės užtikrina, kad informacija apie aplinką palaipsniui būtų pateikiama elektroninėse duomenų bazėse, prie kurių visuomenė galėtų lengvai prieiti naudodama viešųjų telekomunikacijų tinklus.

2. Skelbtina ir platintina informacija atitinkamai atnaujinama, ir ją sudaro bent:

a) aplinkos arba su aplinka susijusių tarptautinių sutarčių, konvencijų arba susitarimų, bei Bendrijos, nacionalinių, regioninių arba vietos teisės aktų tekstai;

b) su aplinka susijusios politikos, planai ir programos;

c) a ir b punktuose nurodytų dokumentų įgyvendinimo pažangos ataskaitos, kai valdžios institucijos jas parengia ir saugo elektronine forma;

d) straipsnio 3 dalyje nurodytos aplinkos būklės ataskaitos;

e) duomenys, gauti stebint veiklą, darančią arba galinčią daryti įtaką aplinkai, arba tokių duomenų santraukos;

f) leidimai, darantys didelę įtaką aplinkai arba aplinkos susitarimams, arba nuoroda, kur galima kreiptis arba rasti tokią informaciją pagal 3 straipsnį;

g) poveikio aplinkai studijos ir su 2 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytais aplinkos elementais susiję įvertinimai arba nuoroda, kur galima kreiptis arba rasti tokią informaciją pagal 3 straipsnį.

3. Nepažeisdamos Bendrijos teisės aktuose nustatytų įsipareigojimų pateikti bet kokias konkrečias ataskaitas, valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad aplinkos būklės nacionalinės ir, tam tikrais atvejais, regioninės arba vietos ataskaitos būtų skelbiamos reguliariai, ne rečiau kaip kas ketveri metai; tokiose ataskaitose pateikiama informacija apie aplinkos kokybę ir poveikį aplinkai.

4. Nepažeisdamos Bendrijos teisės aktuose nustatytų konkrečių įsipareigojimų, valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad iškilus neišvengiamai grėsmei žmonių sveikatai arba aplinkai, kuri atsiranda dėl žmogaus veiklos arba dėl gamtinių priežasčių, iš karto ir nedelsiant būtų išplatinta valdžios institucijų turima arba joms skirta visa informacija, kuri leistų visuomenei, kuri gali būti paveikta, imtis priemonių išvengti iš grėsmės kylančios žalos arba sušvelninti ją.

5. 4 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytos išimtys gali būti taikomos šiame straipsnyje nustatytiems pareigoms.

6. Valstybės narės gali įvykdyti šio straipsnio reikalavimus pateikdamos nuorodas į interneto puslapius, kuriuose galima rasti informaciją.

8 straipsnis

Informacijos apie aplinką kokybė

1. Valstybės narės savo įgaliojimų ribose užtikrina, kad jų arba jų vardu surinkta informacija būtų naujausia, tiksli ir palyginama.

2. Pateikus prašymą, valdžios institucijos į informacijos pagal 2 straipsnio 1 dalies b punktą prašymus atsako pareiškėjui pranešdamos apie tai, kur galima rasti informaciją, jei ji yra, apie informacijai rinkti naudojamą matavimo tvarką, įskaitant analizės metodus, bandinių ėmimą ir bandinių tvarką, arba darydamos nuorodą į panaudotą standartizuotą procedūrą.

9 straipsnis

Peržiūros procedūra

1. Ne vėliau kaip 2009 m. vasario 14 d. valstybės narės pateikia ataskaitą apie patirtį, įgytą taikant šią direktyvą.

Jos perduoda šią ataskaitą Komisijai ne vėliau kaip 2009 m. vasario 14 d.

Ne vėliau kaip 2009 m. vasario 14 d. Komisija nusiunčia valstybėms narėms rekomendacinį dokumentą, aiškiai nurodantį, kaip ji norėtų, kad valstybės narės pateiktų ataskaitas.

2. Remiantis įgyta patirtimi ir atsižvelgdama į kompiuterinių telekomunikacijų ir (arba) elektroninių technologijų plėtrą, Komisija parengia ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai bei pasiūlymus dėl, jos manymu, reikalingų pakeitimų.

10 straipsnis

Įgyvendinimas

Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję iki 2005 m. vasario 14 d., įgyvendina šią direktyvą. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

Valstybės narės, tvirtindamos šias priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

11 straipsnis

Panaikinimas

Direktyva 90/313/EEB panaikinama nuo 2005 m. vasario 14 d.

Nuorodos į panaikintą direktyvą aiškinamos kaip nuorodos į šią direktyvą ir skaitomos laikantis priede pateiktos koreliacijos lentelės.

12 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.

13 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 2003 m. sausio 28 d

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

P. COX

Tarybos vardu

Pirmininkas

G. PAPANDREOU

PRIEDAS

KORELIACIJOS LENTELĖ

Direktyva 90/313/EEB	Ši direktyva
1 straipsnis	1 straipsnio a dalis 1 straipsnio b dalis
2 straipsnio a dalis	2 straipsnio 1 dalis
2 straipsnio b dalis	2 straipsnio 2 dalis
–	2 straipsnis 3 dalis
–	2 straipsnio 4 dalis
–	2 straipsnio 5 dalis
–	2 straipsnis 6 dalis
3 straipsnio 1 dalis	3 straipsnio 1 dalis ir 3 straipsnio 5 dalis
3 straipsnio 2 dalis	4 straipsnio 2 dalis ir 4 straipsnio 4 dalis
3 straipsnio 3 dalis	4 straipsnio 1 dalies b, c, d ir e punktai
3 straipsnio 4 dalis	3 straipsnio 2 dalis ir 4 straipsnio 5 dalis
–	4 straipsnio 1 dalies a punktas
–	3 straipsnio 3 dalis
–	3 straipsnio 4 dalis
4 straipsnis	6 straipsnio 1 dalis ir 6 straipsnio 2 dalis
–	6 straipsnio 3 dalis
5 straipsnis	5 straipsnio 1 dalis
–	5 straipsnio 2 dalis
–	5 straipsnio 3 dalis
6 straipsnis	2 straipsnio 2 dalies c punktas, 3 straipsnio 1 dalis
7 straipsnis	7 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys
–	7 straipsnio 4 dalis
–	7 straipsnio 5 dalis
–	7 straipsnio 6 dalis
–	8 straipsnis
8 straipsnis	9 straipsnis
9 straipsnis	10 straipsnis
10 straipsnis	13 straipsnis
–	11 straipsnis
–	12 straipsnis